

КУРСОВА РАБОТА

Предмет: Международно космическо и въздушно право

ВСУ „Черноризец Храбър” гр.Варна

Специалност „Право”

Курс II

ТЕМА:

**ЕВРОПЕЙСКАТА КОСМИЧЕСКА АГЕНЦИЯ (ЕКА)
КАТО СУБЕКТ НА МЕЖДУНАРОДНОТО И
ЕВРОПЕЙСКО КОСМИЧЕСКО ПРАВО.**

Май 2012г.

Съдържание:

- I. Въведение – международното космическо право и неговите субекти. Място и значение на Европейската космическа агенция като субект на международното и европейско космическо право.
- II. Възникване и членство в организацията.
- III. Цели.
- IV. Организационна и управленска структура.
- V. Дейност на организацията.
- VI. Сътрудничество.
- VII. Финансиране на дейността.
- VIII. Проекти и програми.
- IX. Заключение.

I. ВЪВЕДЕНИЕ - международното космическо право и неговите субекти. Място и значение на Европейската космическа агенция като субект на международното и европейско космическо право.

Международното космическо право е млад, но немаловажен клон на международното право. Независимо от това, че той е възникнал сравнително наскоро, темповете на неговото развитие са много високи, и отдавна е ясно, че изследването и използването на космическото пространство вече е немислимо без широко и разностранно сътрудничество между държавите.

Международното космическо право е система от принципи и норми, които уреждат правния режим на космическото пространство, Луната и другите небесни тела, както и отношенията между субектите на международното право в процеса на изследване и използване на Космоса. Космическото право нормира дейността на държавите както в космическото пространство и на небесните тела, но също така и дейността им на Земята, отнасяща се до изучаването и овладяването на Космоса.

Защо е необходимо законодателното регулиране на дейностите по изследване на космоса? Първо, защото тази дейност и последиците от нея имат глобален характер, второ, да осигури най-благоприятни условия за бизнес сътрудничество между държавите и, трето, да се регулират конкретните отношения между държавите, възникващи при провеждането на съвместни научно-технически дейности.

Международното космическо право се основава на приетите и действащи нормативни документи:

- Резолюция на Организацията на обединените нации (ООН) за основните принципи на изследване на космоса за мирни цели от 1961г.
- Декларация за принципите, уреждащи дейността на държавите по проучване и изследване на космическото пространство от 1963г.
- Договор относно принципите, регулиращи дейността на държавите по проучване и изследване на космическото пространство, включително Луната и другите небесни тела от 1967г. (Договор за Космоса) приет от Генералната асамблея на ООН (подписан от 26 държави, ратифициран от 100)
- Програма за сътрудничество по проучване и изследване на космическото пространство от 1967г.
- Споразумение за спасяването на космонавти, връщането на космонавти и връщане на обекти, изстреляни в космическото пространство от 1968г. прието от Генералната асамблея на ООН (подписано от 24 държави, ратифицирано от 91)
- Конвенция на международна отговорност за вреди, причинени от космически обекти от 1972г. приета от Генералната асамблея на ООН (подписана от 23 държави, ратифицирана от 88)
- Конвенция за регистрация на обектите изстреляни в космическото пространство от 1975г. приета от Генералната асамблея на ООН (подписана от 4 държави, ратифицирана от 53)
- Споразумение за сътрудничество в изследването и използването на Космоса от 1976г.
- Споразумение за дейността на държавите на Луната и други небесни тела от 1979г. (Договор за Луната) прието от Генералната асамблея на ООН (подписана от 4 държави, ратифицирано от 13)